

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 9.10.2008
KOM(2008)627 lopullinen

2008/0190 (COD)

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu [...] päivänä [...]kuuta [...],

sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(komission esittämä)

{SEK(2008) 2572}

{SEK(2008) 2573}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

1.1. Ehdotuksen tavoitteet

Asiakkaat ja liikeyritykset käyttävät Euroopan unionissa yhä enemmän sähköistä rahaa, joka joissakin jäsenvaltioissa alkaa vasta nyt korvata muita maksutapoja tietyn tyypissä maksuissa. Sähköinen raha ei kuitenkaan ole tuottanut läheskään kaikkia niitä hyötyjä, joita odotettiin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta annettua direktiiviä 2000/46/EY (jäljempänä ”sähköistä rahaa koskeva direktiivi”)¹ hyväksyttäessä kahdeksan vuotta sitten.

Mainitun direktiivin täytäntöönpanon arvioinnissa² on käynyt ilmi, että jotkin sen säännöksistä näyttäisivät haitanneen sähköisen rahan markkinoiden kasvamista vaikeuttamalla teknologista innovointia. Toimiluvan saaneiden sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja liikkeeseen lasketun sähköisen rahan vähäiset määrät osoittavat, ettei sähköisen rahan käyttö ole useimmissa jäsenvaltioissa oikeastaan päässyt vielä alkuun.

Kun maksupalvelujen sisämarkkinoista annetulla direktiivillä 2007/64/EY³ (jäljempänä ”maksupalveludirektiivi”) on nyt otettu käyttöön nykyaikainen ja johdonmukainen yhteisön tason oikeudellinen kehys, on viipymättä edistettävä sähköisen rahan palvelujen todellisten sisämarkkinoiden syntyä Euroopan unionissa.

Tässä komission ehdotuksessa nykyaikaistetaan sähköistä rahaa koskevan direktiivin säännöksiä erityisesti, kun kyse on sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan vakauden valvontajärjestelmästä, ja varmistetaan yhdenmukaisuus järjestelmän ja maksupalveludirektiivissä maksulaitoksille säädetyn järjestelmän välillä. Tarkoituksena on mahdollistaa uusien innovatiivisten ja turvallisten sähköisen rahan järjestelmien kehittäminen, taata uusien toimijoiden pääsy markkinoille ja edistää todellista ja tuloksellista kilpailua kaikkien markkinaosapuolten välillä. Maksumarkkinoiden innovaatiot luovat konkreettisia hyötyjä asiakkaille ja liikeyrityksille sekä laajemmin Euroopan talouteen. Luovilla ratkaisuilla nopeutetaan maksuja, parannetaan käyttömukavuutta ja edistetään sähköisiä toimintoja 2000-luvun tietoyhteiskunnassa.

1.2. Yleinen tausta

Sähköistä rahaa käytetään nykyisin epätydyttävän vähän pääosin siksi, että sähköistä rahaa koskevan direktiivin hyväksymisen jälkeen maksumarkkinoille on tullut uusia toimijoita odotettua vähemmän. Näin ollen useimmissa jäsenvaltioissa sähköistä rahaa ei ole pidetty uskottavana vaihtoehtona käteiselle rahalle. Sähköisen rahan markkinoiden koko potentiaali on hyödyntämättä, koska se ei ole merkittävästi edistänyt kulutusta ja talouskasvua. Liikkeessä olevan sähköisen rahan määrä oli elokuussa 2007 vain miljardi euroa, kun käteistä oli liikkeessä 637 miljardia euroa. Vuoden 2007 lopussa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita oli 20 ja 127 yritykselle oli myönnetty poikkeus.

¹ EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39.

² SEC(2006) 1049, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

³ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

Nykyisellä sähköistä rahaa koskevalla direktiivillä vastattiin uusien ennalta maksamiseen perustuvien maksujärjestelmien syntyyn liiketoimintaympäristön muuttuessa nopeasti tietotekniikan vallankumouksen mukana. Sähköistä rahaa koskevalla direktiivillä pyrittiin avaamaan markkinoita sähköisen rahan liikkeeseenlaskulle luomalla erityiset ns. sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, joita säädellään erityisellä toiminnan vakauden valvontaa koskevalla järjestelmällä. Tavoitteena oli luoda selkeä oikeudellinen kehys, jolla vahvistettaisiin sähköisten maksujen yhtenäismarkkinoita ja edistettäisiin kilpailua samalla varmistaen toiminnan vakauden riittävä valvonta. Tietty direktiiviin sisältyvät heikkoudet ovat kuitenkin estäneet toivottujen tulosten saavuttamisen. Nämä heikkoudet on yksilöity sähköistä rahaa koskevan direktiivin arvioinnissa. Ne liittyvät lähinnä nykyisen direktiivin oikeudellisiin puutteisiin sekä puutteisiin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan vakauden valvontajärjestelmässä.

Ensimmäinen ongelmakokonaisuus liittyy sähköisen rahan ja direktiivin soveltamisalan epäselvään määrittelyyn, mikä heikentää oikeusvarmuutta ja haittaa markkinoiden kehitystä. Toinen liittyy oikeudellisen kehyksen epä johdonmukaisuuteen: toiminnan vakauden valvontajärjestelmä on suhteeton, ja poikkeus- ja toimilupamenettelyissä ja rahanpesun torjuntasääntöjen soveltamisessa sähköiseen rahaan on epä johdonmukaisuuksia. Tämä oikeudellinen epä johdonmukaisuus lisääntyy entisestään, kun maksupalveludirektiivin säännökset pannaan täytäntöön (marraskuuhun 2009 mennessä), koska jotkin maksulaitoksiin sovellettavaa toiminnan vakauden valvontaa koskevat säännöt eroavat merkittävästi tällä hetkellä sähköiseen rahaan sovellettavista vastaavista säännöistä (esim. sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät saa harjoittaa muuta liiketoimintaa, mutta maksulaitokset saavat).

Perinteisesti maksupalveluja ovat tarjonneet pankit, joita säännellään EU:n pankkidirektiiveillä. Direktiivejä muutettiin vuonna 2006, ja ne korvattiin luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetulla direktiivillä 2006/48/EY (uudelleenlaadittu direktiivi 2000/12/EY)⁴ ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annetulla direktiivillä 2006/49/EY (uudelleenlaadittu direktiivi 93/6/ETY)⁵ (jäljempänä ”pääomavaatimusdirektiivit”).

Sähköistä rahaa voivat laskea liikkeeseen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat (joita pääomavaatimusdirektiivien tarkoituksia varten pidetään ns. erityistä tarkoitusta varten perustettuina luottolaitoksina), joita säännellään sähköistä rahaa koskevalla direktiivillä. Pääomavaatimusdirektiiveillä säänneltävät luottolaitokset voivat myös laskea liikkeeseen sähköistä rahaa sähköistä rahaa koskevan direktiivin mukaisesti. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskua suunnittelevilla on tällä hetkellä seuraavat kaksi vaihtoehtoa:

- ne hakevat sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun tarvittavaa toimilupaa sähköistä rahaa koskevan direktiivin nojalla tai
- ne hakevat toimilupaa täysivaltaisena luottolaitoksena.

Maksupalveludirektiivi muodostaa oikeudellisen perustan EU:n laajuisten yhtenäisten maksumarkkinoiden luomiselle. Sen tavoitteena on vahvistaa nykyaikainen ja kattava joukko sääntöjä, joita sovelletaan kaikkiin maksupalveluihin Euroopan unionissa. Jäsenvaltioiden on pantava se täytäntöön viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2009. Maksupalveludirektiivin

⁴ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

⁵ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

toisessa jaksossa luodaan uusi maksupalveluntarjoajien luokka ”maksulaitokset”. Maksulaitoksiin sovelletaan erityistä toiminnan vakauden valvontajärjestelmää, joka eroaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin ja luottolaitoksiin sovellettavista järjestelmistä. Maksulaitokset eivät kuitenkaan saa laskea sähköistä rahaa liikkeeseen. Ne eivät myöskään saa ottaa vastaan talletuksia maksupalvelujen käyttäjiltä, ja ne saavat käyttää maksupalvelujen käyttäjiltä saatuja varoja ainoastaan maksupalveludirektiivin liitteessä lueteltujen maksupalvelujen tarjoamiseen. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskua ei luetella maksupalveludirektiivin liitteessä, mutta se sisältyy implisiittisesti yhteen direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevaan kohtaan.

1.3. Yhdenmukaisuus yhteisön muiden politiikan alojen ja tavoitteiden kanssa

Lähestymistapa on yhdenmukainen rahoituspalvelujen todellisten sisämarkkinoiden luomiseen pyrkivien politiikkojen ja tavoitteiden kanssa ja edistää osaltaan yhtenäisen euromaksualueen (SEPA) luomista. Se on yhdenmukainen myös Lissabonin toimintasuunnitelman kanssa, koska sähköistä rahaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelu edistää teknologista innovointia ja vaikuttaa myönteisesti kasvuun ja työpaikkojen lisäämiseen.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

2.1. Intressitahojen kuuleminen

Kuulemismenettely, tärkeimmät kohderyhmät ja yleiskuvaus vastaajista

Komissio käynnisti arvioinnin alkuvuonna 2005 sähköistä rahaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelulausekkeen (11 artikla) pohjalta. Arvioinnin suorittamiseksi komissio käynnisti julkisen kuulemisen heinäkuussa 2005. Arviointitutkimuksen ja julkisen kuulemisen pohjalta komission yksiköt julkaisivat sähköistä rahaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelusta valmisteluasiakirjan heinäkuussa 2006⁶.

Jäsenvaltioita ja asiasta kiinnostuneita sidosryhmiä on kuultu säännöllisesti ehdotuksen tavoitteista ja sisällöstä. Kaksi vähittäismaksujen asiantuntijaryhmää, valtionhallintojen maksujärjestelmäasiantuntijoiden ryhmä (*Payment System Government Expert Group*) ja maksujärjestelmämarkkinoiden edustajien ryhmä (*Payment System Market Group*), käsitteli sähköistä rahaa koskevan direktiivi uudelleentarkastelua joulukuusta 2007 kesäkuuhun 2008. Lisäksi käytiin kahdenvälisiä keskusteluja muun muassa jäsenvaltioiden, Euroopan keskuspankin, maksutoimialan (pankkien, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden ja mobiilimaksupalvelujen tarjoajien) ja kuluttajajärjestöjen kanssa.

Tiivistelmä vastauksista ja siitä, miten ne on otettu huomioon

Arviointitutkimuksen ja julkisten kuulemisten pääasiallisista tuloksista esitetään yhteenveto sähköistä rahaa koskevan direktiivin uudelleentarkastelusta heinäkuussa 2006⁷ laaditussa komission yksiköiden valmisteluasiakirjassa. Useimmat vastaajat katsoivat direktiivin

⁶ SEC(2006) 1049, 19.7.2006, http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/e-money/working-document_en.pdf.

⁷ Katso alaviite 5.

uudelleentarkastelun tarpeelliseksi ja totesivat, että jotkin säännökset näyttivät haitanneen sähköisen rahan markkinoiden kehitystä.

Uudelleentarkasteluprosessin aikana sidosryhmät ilmaisivat huolensa siitä, että nykyisestä direktiivistä puuttuu oikeusvarmuus, koska sähköinen raha on epäselvästi määritelty ja direktiivin soveltamisala on epäselvä.

Lisäksi uudelleentarkastelua koskevassa kertomuksessa osoitetaan, että korkeat pääomavaatimukset sekä sähköistä rahaa koskevassa direktiivissä säädetty tietyt rajoitukset (esim. sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan laajuus) ja vaatimukset ovat haitanneet sähköisen rahan markkinoiden kehittymistä.

Julkisessa kuulemisessa saadut tärkeimmät kannanotot ovat saatavilla seuraavassa internetosoitteessa:

http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/e-money_directive&vm=detailed&sb=Title.

2.2. Asiantuntijatiedon käyttö

Komissio on hyödyntänyt laajasti ulkopuolisia asiantuntijoita tämän ehdotuksen valmistelussa. Ulkopuolisten konsulttien tekemä arviointitutkimus, julkinen kuuleminen ja kahden asiantuntijaryhmän panos toivat arvokasta asiantuntemusta. Sähköisen rahan toimialan ja Euroopan keskuspankin kanssa järjestettiin erillinen kokous.

2.3. Vaikutusten arviointi

On tarkasteltu monia vaihtoehtoja sähköisen rahan palveluihin vaikuttavien ongelmien ratkaisemiseksi ja asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi. Näiden perustelujen 3 luvussa mainitut kaksi pääasiallista ongelmaa johtuvat seuraaviin seikkoihin liittyvistä tekijöistä:

- (1) sähköisen rahan määritelmä ja sähköistä rahaa koskevan direktiivin soveltamisala;
- (2) oikeudellisen kehyksen puutteellisuus (toiminnan vakauden valvontajärjestelmä, poikkeukset ja rahanpesun torjuntaa koskevat säännöt).

Eri toimintavaihtoehtoja tarkasteltiin alustavasti toimintapoliittisia tavoitteita vasten, ja tämän tarkastelun pohjalta arvioitiin viisi pääasiallista toimintavaihtoehtoa: 1) ei tehdä mitään; 2) laaditaan yksinkertaiset ohjeet; 3) sovelletaan maksulaitosten toiminnan vakauden valvontajärjestelmää sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin; 4) sovelletaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin erityistä toiminnan vakauden valvontajärjestelmää; ja 5) kumotaan sähköistä rahaa koskeva direktiivi.

Toimintavaihtoehtojen arvioinnin perusteella todettiin, että soveltuvin etenemistapa olisi yhdenmukaistaa säädös maksupalveludirektiivin kanssa, kuten vaihtoehdossa 3 ja 4 esitetään. Molemmilla vaihtoehdolla on myönteinen vaikutus sähköisen rahan markkinoiden käynnistymiseen sähköisen rahan liikkeeseen lasketulla määrällä (mahdollinen kasvu jopa 10 miljardia euroa) ja liikkeeseenlaskijoiden määrällä (jopa 120 sähköisen rahan liikkeeseenlaskijaa lisää) mitattuna.

Toimintavaihtoehdon 4 pääasiallisena etuna on erityinen toiminnan vakauden valvontajärjestelmä, joka on sopivassa suhteessa sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoista aiheutuviin riskeihin ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille asetettuihin nykyisiin

raportointivaatimuksiin, jotka pidetään voimassa markkina-avalvonnan varmistamiseksi. Haittapuolena on suurentunut hallinnollinen taakka, joka on kuitenkin tavoitteeseen nähden kohtuullinen.

Toimintavaihtoehdossa 3, jossa toiminnan vakauden valvontavaatimuksia sovelletaan maksulaitoksiin, on etuna hallinnollisen taakan keveneminen, koska raportointivaatimuksia ei ole. Suurimpana haittapuolena olisi markkina-avalvonnan monimutkaistuminen. Lisäksi kyseinen toiminnan vakauden valvontajärjestelmä liittyy välillisesti sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden riskeihin maksujen määrän kautta, koska maksuja suoritetaan sähköisellä rahalla.

Toimintavaihtoehdossa 1 (ei tehdä mitään) ja toimintavaihtoehdossa 2 (laaditaan ohjeet oikeudellisen kehyksen monimutkaisuus pysyisi ennallaan, kun maksupalveludirektiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä vuonna 2009, ja haittaisi edelleen markkinoiden kehittymistä. Toimintavaihtoehdo 5 (kumotaan direktiivi) loisi oikeusvarmuuden puutteen ja haittaisi uusien sähköisen rahan palvelujen kehittymistä.

Komission vaikutustenarviointi on saatavilla seuraavassa internetosoitteessa:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/impact/docs/SEC_2008_1_en.pdf

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

3.1. Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Uuden ehdotuksen rakenne on kokonaan uusi. Nykyinen sähköistä rahaa koskeva direktiivi kumotaan ja korvataan kokonaan uudella ehdotuksella, koska säädöksen haluttiin olevan yhdenmukainen maksupalveludirektiivin kanssa ja koska sen kaikkia säännöksiä on muutettu.

Tärkeimmät ehdotuksessa esitettävät muutokset ovat seuraavat:

1 ja 2 artikla: Direktiivin soveltamisalan ja sähköisen rahan määritelmän selventäminen

Nykyinen direktiivi ei turvaa oikeusvarmuutta, koska sen sovellettavuudesta tiettyihin liiketoimintamalleihin ei ole varmuutta, ja haittaa uusien ja innovatiivisten palvelujen kehitystä. Kuten uudelleentarkasteluraportissa ehdotettiin, ”sähköisen rahan” ja ”sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan” määritelmiä on selvennettävä, jotta tiedetään, mihin liiketoimintamalleihin direktiiviä sovelletaan ja mihin palveluihin puolestaan sovelletaan direktiiviä 2007/64/EY. Ehdotetaan teknisesti neutraalia ja nykyistä yksinkertaisempaa ”sähköisen rahan” määritelmää.

3, 6, 7 ja 9 artikla: Toiminnan vakauden valvontavaatimusten uudelleentarkastelu

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan vakauden valvontajärjestelmä liittyy nykyisin läheisesti direktiivin 2006/48/EY mukaiseen luottolaitosten toiminnan vakauden valvontajärjestelmään. Vaikutustenarvioinnissa tehdyn kvalitatiivisen riskikartoituksen pohjalta komissio katsoo, että nykyiset toiminnan vakauden valvontavaatimukset ovat toiminnan riskeihin nähden liialliset. Jotta direktiivin säännösten mahdollista tulevaa sisällyttämistä direktiiviin 2007/64/EY voitaisiin helpottaa ja koska sähköisen rahan ja sähköisten maksujen välinen vuorovaikutussuhde on tiivis, on tärkeää varmistaa saumaton

yhdenmukaisuus maksulaitoksiin ja sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin sovellettavien järjestelmien välillä. Ehdotukseen sisältyy näin ollen seuraavat mukautukset:

Direktiivin 2007/64/EY II osastossa tarkoitettujen **kvalitatiivisten toiminnan vakauden valvontavaatimusten** soveltaminen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin (3 artikla). Tämä kattaa direktiivin 2007/64/EY mukaisen toimilupamenettelyn, jonka mukaisesti sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden on toimitettava kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille hakemus, johon sisältyy muun muassa toimintaohjelma, liiketoimintasuunnitelma sekä todisteet alkupääomasta ja hallintojärjestelystä. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava liikkeeseenlaskijalle kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta, myönnetäänkö toimilupa vai ei.

Alkupääomavaatimuksen alentaminen miljoonasta eurosta 125 000 euroon (6 artikla). Alkupääomavaatimuksen katsotaan olevan liiallinen suhteessa palvelun riskeihin. Korkeaa alkupääomaa pidetään merkittävänä esteenä pienemmille yrityksille (lähinnä poikkeuksen saaneille laitoksille) hakea toimilupaa, jonka avulla ne voisivat ryhtyä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiksi.

Nykyisten **toimintapääomavaatimusten** korvaaminen laskentamenetelmillä, jotka perustuvat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden luonteeseen ja riskiprofiiliin (7 artikla).

8 ja 9 artikla: Toiminnot ja suojaamista koskevat vaatimukset

Nykyisin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät saa direktiivin 1 artiklan 4 kohdan mukaan harjoittaa mitään muuta liiketoimintaa kuin sähköisen rahan liikkeeseenlaskua ja siihen läheisesti liittyvää toimintaa. Tämä toimintarajoitus ei ole linjassa maksulaitosten yhteydessä omaksutun lähestymistavan kanssa, jossa toimintaa ei rajoiteta: maksulaitokset voivat direktiivin 2007/64/EY nojalla ryhtyä harjoittamaan myös muuta liiketoimintaa kuin maksupalveluliiketoimintaa (esim. vähittäiskauppaa tai televiestintäpalveluja). On suositeltavaa omaksua yhdenmukainen lähestymistapa. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toimintoja ei välttämättä tarvitse rajoittaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun, ja näin ollen suojavaatimuksia, kuten direktiivin 2007/64/EY 9 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia, olisi sovellettava hybridiluonteisiin sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin.

5 artikla: Lunastettavuus

On tarpeen selventää lunastettavuusvaatimusten (kuluttajan mahdollisuus saada sähköinen rahansa takaisin minä hetkenä hyvänsä joko tilisiirtona tai käteisenä) soveltamista erityisesti mobiiliviestimien tapauksessa. Kuluttajien olisi voitava lunastaa varansa takaisin minä hetkenä hyvänsä kuluitta, jos lunastetaan koko summa. Kun lunastus koskee vain osaa ja tapahtuu ennen sopimuskauden päättymistä, liikkeeseenlaskija voi veloittaa maksun, jonka olisi oltava oikeasuhteinen kyseisen toiminnon kustannuksiin nähden.

10 artikla: Poikkeus

Uudelleentarkastelukertomuksessa todettiin, että olisi luotava tasapaino markkinoille pääsyn helpottamisen, riittävän suojan varmistamisen ja kilpailuvääristymien välttämisen välille. Olisi myös tarpeen tarjota kannustimia laitoksille, joille on myönnetty poikkeus mutta jotka suunnittelevat ryhtyvän toimiluvanvaraisiksi liikkeeseenlaskijoiksi. Sähköiseen rahan liittyvää poikkeusjärjestelmää ehdotetaan yhdenmukaistettavaksi direktiivin 2007/64/EY

26 artiklassa säädetyn järjestelmän kanssa. Tällainen muutos on nähtävä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille säädettyjen kevyempien markkinoille pääsyä koskevien vaatimusten valossa.

16 artikla: Rahanpesun torjuntaa koskevat säännöt

Sähköisen rahan siirroissa kulkee keskimäärin varsin pieniä rahasummia, joten kaikkien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevien vaatimusten soveltamista voitaisiin pitää suhteettomana ottaen huomioon niistä maksutoimialalle aiheutuvat hallinnolliset kustannukset, jotka ovat arvoltaan korkeat alhaisten verkko- tai mobiilimaksujen liiketoiminnassa. Nykyisessä direktiivissä ei ole lainkaan rahanpesun torjuntaa koskevia säännöksiä. Direktiivissä 2005/60/EY säädetään kuitenkin yksinkertaistetusta asiakkaiden tuntemisvelvollisuutta koskevasta järjestelmästä, jota sovelletaan sähköiseen rahaan, ja samankaltainen järjestelmä on sisällytetty asetukseen maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana. Ehdotetaan, että nämä alhaiset rahamäärät yhdenmukaistetaan direktiivin 2007/64/EY 34 ja 53 artiklassa tarkoitettujen määrien kanssa ja että näin ollen direktiivin 2005/60/EY 11 artiklan 5 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja raja-arvoja korotetaan. Tämä toimenpide auttaisi osaltaan välttämään kaksinkertaista tunnistamista tilien käyttöön perustuvissa tilanteissa. Lisäksi toimialan käyttöönottamat lisätoimenpiteet lieventävät osaltaan riskejä. Tämä olisi linjassa maksujen alalla omaksutun itsesääntelyn kanssa (esim. yhtenäinen euromaksualue, SEPA).

17 artikla: Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät saa vastaanottaa talletuksia. Talletusten vastaanotto on vastakin luottolaitosten yksinoikeus. On kuitenkin tarkoituksenmukaista pitää sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita ns. rahoituslaitoksina pääomavaatimusdirektiivin 2006/48/EY tarkoituksia varten. Pääomavaatimusdirektiivin 4 artiklan 5 kohtaan ja liitteeseen I tehdään muutokset tämän huomioon ottamiseksi ja varmistetaan, että luottolaitokset voivat edelleenkin laskea liikkeeseen sähköistä rahaa.

3.2. Oikeusperusta

Ehdotuksen oikeusperusta on EY:n perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohta ja 95 artikla.

3.3. Toissijaisuusperiaate

Toissijaisuusperiaatetta noudatetaan. Periaatteen mukaan yhteisön tasolla toteutetaan toimia ainoastaan, jos asetettuja tavoitteita ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimiessa yksin.

Direktiivillä 2000/46/EY luotiin yhdenmukaistetut yhtenäismarkkinat sähköisen rahan tarjoamiselle Euroopan unionissa. Joitakin esteitä kuitenkin on edelleen, ja niitä on pyrittävä poistamaan yleiseurooppalaisella tasolla. Sähköinen kauppa on jo perusluonteeltaan maailmanlaajuista, ja vain kansallisiin ratkaisuihin tukeutuminen estäisi sähköisen rahan kehittämistä. Yhteisön laajuinen lähestymistapa on tarkoituksenmukainen, koska sovellettavien sääntöjen ja periaatteiden on oltava kaikissa jäsenvaltioissa samat, jotta voitaisiin taata oikeusvarmuus ja kaikille markkinatoimijoille tasavertaiset toimintaedellytykset.

3.4. Suhteellisuusperiaate

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä pyritään yhdenmukaistamaan ainoastaan ne seikat, jotka ovat tarpeen sähköisen rahan yhtenäismarkkinoiden kehityksen esteiden poistamiseksi ja jotka yksilöitiin sidosryhmien avoimen kuulemisen aikana.

Kaikkien ehdotettujen sääntöjen oikeasuhteisuus on testattu, ja niistä on järjestetty laaja kuuleminen, jotta sääntely olisi tarkoituksenmukaista ja oikeasuhteista. Tämä koskee erityisesti sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan vakauden valvontasääntöjä, poikkeuksia ja lunastettavuuslausekkeita.

3.5. Sääntelytavan valinta

Sääntelyä tarvitaan edelleen: on oltava tarvittava oikeudellinen kehys, koska sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan vakauden valvonta on yhdenmukaistettava siinä määrin kuin on tarpeen erityisesti niiden toiminnan vakauden ja hyvän liiketoimintatavan kannalta sekä niiden taloudellisen riippumattomuuden varmistamiseksi. Komissio ehdottaa näin ollen saman sääntelytavan (direktiivin) käyttöä.

Komissio ehdottaa direktiiviä asetuksen sijaan, koska direktiivi soveltuu paremmin nykyisten säädösten yhdenmukaistamiseen. Se on myös linjassa tällä alalla yhdenmukaistamiseen aikaisemmin valitun sääntelytavan ja tähän alaan läheisesti liittyvillä aloilla käytetyn sääntelytavan kanssa (esim. maksupalveludirektiivi).

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

5.1. Simulaatio, kokeiluvaihe ja siirtymäkausi

Tietyille jo toimiville sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille annetaan mahdollisuus alkaa noudattaa direktiivin II osaston säännöksiä vasta siirtymäajan jälkeen.

5.2. Yksinkertaistaminen

Ehdotuksessa esitetään lainsäädännön yksinkertaistamista sekä (yhteisön tai kansallisten) viranomaisten ja yksityisten osapuolten hallintomenettelyjen yksinkertaistamista.

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden valvonnassa noudatetaan myös yhdenmukaista ja johdonmukaista lähestymistapaa, joka on linjassa maksulaitoksiin sovelletun lähestymistavan kanssa ja jossa kaikki jäsenvaltiot noudattavat samoja sääntöjä. Tämä yksinkertaistaa hallintomenettelyjä.

Täyden yhdenmukaistamisen lähestymistapa yksinkertaistaa myös yksityisiin osapuoliin sovellettavia menettelyjä.

5.3. Lainsäädännön kumoaminen

Ehdotuksen hyväksymisestä seuraa, että aiempaa lainsäädäntöä kumotaan. Tämä direktiivi korvaa direktiivin 2000/46/EY.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu [...] päivänä [...]kuuta [...],

sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta, direktiivien 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta sekä direktiivin 2000/46/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisen ja kolmannen virkkeen sekä 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen⁸,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁹,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹⁰,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta annettu direktiivi 2000/46/EY¹¹ annettiin, kun uusia ennalta maksamiseen perustuvia sähköisiä maksujärjestelmiä alkoi syntyä, ja sen tarkoituksena oli luoda selkeä yhtenäismarkkinoita vahvistava kehys ja samalla varmistaa riittävä toiminnan vakauden valvonta.
- (2) Komissio antoi kertomuksen¹², jossa korostettiin tarvetta tarkastella uudelleen direktiiviä 2000/46/EY, koska joidenkin direktiivin säännöksistä katsottiin haitanneen todellisten yhtenäismarkkinoiden syntyä sähköisen rahan palvelujen alalla.
- (3) Maksupalveluista sisämarkkinoilla annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2007/64/EY¹³ otettiin käyttöön nykyaikainen ja johdonmukainen oikeudellinen kehys maksupalveluille, ja siihen sisältyy uuteen

⁸ EUVL C [...], [...], s.[...].

⁹ EUVL C [...], [...], s.[...].

¹⁰ EUVL C [...], [...], s.[...].

¹¹ EYVL L 275, 27.10.2000, s. 39.

¹² SEC(2006) 1049, 19.7.2006.

¹³ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

maksupalveluntarjoajaluokkaan sovellettavia toiminnan vakauden valvontavaatimuksia koskevien kansallisten säännösten koordinointi.

- (4) Tavoitteena on poistaa markkinoille pääsyn esteitä ja helpottaa sähköisen rahan liikkeeseenlaskuliiketoiminnan käynnistämistä ja harjoittamista, ja näin ollen kyseisille liikkeeseenlaskijoille asetettuja sääntöjä on tarkasteltava uudelleen, jotta varmistettaisiin kaikille maksupalveluntarjoajille tasavertaiset toimintaedellytykset.
- (5) On tarkoituksenmukaista rajoittaa direktiivin soveltaminen sähköistä rahaa liikkeeseen laskeviin maksupalveluntarjoajiin. Sitä ei tulisi soveltaa ennalta maksamiseen perustuviin välineisiin, joita voi käyttää vain rajoitetusti joko siksi, että ne sallivat niiden omistajan ostaa tuotteita tai palveluja vain liikkeeseenlaskijan tiloissa tai rajallisessa palveluntarjoajien verkossa ammattimaisen liikkeeseenlaskijan kanssa tehdyn välittömän kaupallisen sopimuksen nojalla, taikka siksi, että niitä voi käyttää vain rajallisen tuote- tai palveluvalikoiman hankkimiseen. Välineen olisi katsottava olevan käytössä ”rajallisessa verkossa”, jos sitä voidaan käyttää vain tavaroiden tai palvelujen hankintoihin tietyssä kaupassa tai kauppaketjussa taikka vain rajallisen tuote- tai palveluvalikoiman hankintaan ostopaikan maantieteellisestä sijainnista riippumatta. Esimerkkejä tällaisista välineistä ovat kauppojen omat kortit, polttoainekortit, jäsenkortit, matkakortit ja ateriaasetelit. Välineille, joita voidaan käyttää vain lueteltujen kauppiaiden myymälöissä, ei tulisi myöntää poikkeusta, koska tyyppillisesti tällaiset välineet on suunniteltu jatkuvasti kasvavia palveluntarjoajien verkostoja varten. Direktiiviä ei tulisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka syntyvät sellaisten digitaalisten tuotteiden tai palvelujen hankinnassa, joissa jo tuotteen tai palvelun luonteen vuoksi operaattori lisää siihen olennaisesti arvoa, esim. pääsyyn, hakuihin tai jakeluun liittyviä toimintoja, edellyttäen, että kyseistä tuotetta tai palvelua voidaan käyttää vain digitaalisella laitteella, kuten matkapuhelimella tai tietokoneella.
- (6) On tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön selkeä sähköisen rahan määritelmä, jotta se olisi teknisesti neutraali. Määritelmän olisi katettava kaikki tilanteet, joissa maksupalveluntuottaja laskee liikkeeseen etukäteen maksettua arvoa sen haltuun annettuja varoja vastaan.
- (7) Määritelmän olisi katettava sähköinen raha, joka on tallessa sen omistajan hallussa olevassa maksuvälineessä tai kaukosäilytyksessä palvelimella, jolloin omistaja hallinnoi sitä maksupalveluntarjoajan kyseiselle omistajalle avaaman maksutilin kautta. Tämän määritelmän tulisi olla riittävän laaja, jotta se ei häittäisi teknologista innovointia ja jotta se kattaisi sekä nykyisin sähköisen kaupan markkinoilla saatavilla olevat sähköisen rahan järjestelmät että mahdollisesti tulevaisuudessa kehitettävät järjestelmät.
- (8) Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toiminnan vakauden valvontajärjestelmää olisi tarkasteltava uudelleen, ja se olisi suhteutettava kyseisten liikkeeseenlaskijoiden kohtaamiin riskeihin. Järjestelmän olisi myös oltava yhdenmukainen direktiivissä 2007/64/EY säädetyin maksulaitoksiin sovellettavan toiminnan vakauden valvontajärjestelmän kanssa.
- (9) Sähköisen rahan liikkeeseenlasku ei direktiivin 2006/46/EY mukaan sinänsä ole talletusten vastaanottoa, koska se on luonteeltaan vain pieniin maksuihin käytettävien kolikkojen ja setelien sähköinen korvike eikä säästömuoto. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden toimiluvan myöntämiselle ja sen ylläpitämiselle

asetettuihin ehtoihin olisi sisällytettävä toiminnan vakauden valvontavaatimuksia, jotka ovat suhteessa toiminta- ja rahoitusriskeihin, joita kyseisille liikkeeseenlaskijoille aiheutuu itse sähköisen rahan liikkeeseenlaskusta riippumatta kyseisen liikkeeseenlaskijan muista kaupallisista toiminnoista.

- (10) Tarvitaan järjestelmä, jossa on sekä aloituspääoma että toimintapääoma ja jolla varmistetaan kuluttajansuojan riittävä taso ja se, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminta on asianmukaista ja vakaalla pohjalla. Sähköisen rahan erityisluonteen vuoksi olisi sallittava toinenkin tapa laskea toimintapääoma huolehtien kuitenkin valvontaviranomaisten harkinnan mukaan siitä, että samoja riskejä käsitellään samalla tavalla kaikkien maksupalveluntarjoajien osalta. Lisäksi olisi säädettävä asiakkaiden varojen pitämisestä erillään sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan muun liiketoiminnan varoista. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin olisi sovellettava myös tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevia sääntöjä.
- (11) Toiminnan vakauden valvontaan liittyvistä syistä jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että vain tämän direktiivin säännösten mukaisesti toimiluvan saaneet sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, direktiivin 2006/48/EY mukaisesti toimiluvan saaneet maksulaitokset ja tietyissä tilanteissa kansalliset keskuspankit tai muut kansalliset viranomaiset saavat laskea liikkeeseen sähköistä rahaa.
- (12) Sähköisen rahan on oltava lunastettavissa, jotta käyttäjien luottamus siihen säilyisi. Lunastettavuus ei itsessään merkitse sitä, että sähköistä rahaa vastaan vastaanotettuja varoja tarvitsisi pitää direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettuina talletuksina tai muina takaisinmaksettavina varoina. Lunastuksen tulisi olla mahdollista minä hetkenä hyvänsä nimellisarvosta. Koko summan lunastamisen pitäisi aina olla ilmaista. Vain osan lunastamisesta voi koitua liikkeeseenlaskijalle kustannuksia. Siitä voidaan näin ollen veloittaa oikeasuhteinen ja kustannuksiin perustuva maksu. Tämä ei rajoita kansallisen vero- tai sosiaalilainsäädännön, minkään yhteisön tai kansalliseen lainsäädäntöön (kuten rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntasääntöihin) perustuvien veloitteiden, varojen jäädyttämiseen pyrkivien toimien eikä rikosten estämistä ja tutkintaa koskevien toimenpiteiden soveltamista liikkeeseenlaskijoihin.
- (13) On tarkoituksenmukaista sallia jäsenvaltioiden jättää soveltamatta tiettyjä tämän direktiivin säännöksiä liikkeeseenlaskijoihin, joiden kautta kulkevien maksutapahtumien määrä on vähäinen. Tällaisesta poikkeuksesta hyötyvillä liikkeeseenlaskijoilla ei tulisi olla tämän direktiivin nojalla sijoittautumisoikeutta eikä oikeutta tarjota palveluja rajojen yli, eivätkä ne saisi käyttää kyseisiä oikeuksia maksujärjestelmän jäseninä. On kuitenkin toivottavaa, että rekisteröidään yksityiskohtaiset tiedot kaikista sähköisen rahan palveluja tarjoavista tahoista, poikkeuksesta hyötyvät laitokset mukaan luettuina. Tätä varten jäsenvaltioiden olisi kirjattava tällaiset tahot sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden rekisteriin, vaikka niihin ei sovellettaisi kaikkia toimiluvan myöntämisehtoja tai osaa niistä.
- (14) Oikeusvarmuuden vuoksi olisi sovittava siirtymäjärjestelyistä, joilla varmistetaan, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, jotka ovat aloittaneet toimintansa direktiivin 2000/48/EY saattamiseksi kansalliseen lainsäädäntöön annettujen säännösten mukaisesti, voivat edelleen jatkaa kyseistä toimintaa jäsenvaltiossa määrätyn ajan. Kyseisen ajan tulisi olla pitempi yrityksille, joille on myönnetty poikkeus direktiivin 2000/48/EY 8 artiklan mukaisesti.

- (15) Direktiivissä otetaan käyttöön uusi määritelmä sähköiselle rahalle, jonka liikkeeseenlaskuun voidaan myöntää direktiivin 2007/64/EY 34 ja 53 artiklassa tarkoitettu poikkeus. Näin ollen olisi muutettava rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/60/EY¹⁴ sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille säädettyä yksinkertaistettua asiakkaiden tuntemisvelvollisuutta.
- (16) Direktiivin 2006/48/EY mukaan sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita pidetään luottolaitoksina, vaikka ne eivät saa vastaanottaa yleisön talletuksia eivätkä myöntää luottoja yleisöltä saaduista varoista. Tässä direktiivissä käyttöön otettavan järjestelmän vuoksi on tarkoituksenmukaista muuttaa luottolaitoksen määritelmää direktiivissä 2006/48/EY, jotta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita ei enää pidettäisi luottolaitoksina. Luottolaitosten olisi kuitenkin jatkossakin sallittava laskea liikkeeseen sähköistä rahaa koko yhteisön alueella edellyttäen, että vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta noudatetaan ja että luottolaitoksiin sovelletaan kattavaa toiminnan vakauden valvontajärjestelmää pankkialaa koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.
- (17) Koska tämän direktiivin säännökset korvaavat kaikki vastaavat säännökset direktiivissä 2000/46/EY, direktiivi 2000/46/EY olisi kumottava.
- (18) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisien erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Yhteisö voi näin ollen toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeen.
- (19) Tämän direktiivin toimivuutta on tarkasteltava uudelleen. Komissio olisikin velvoitettava antamaan kertomus kolme vuotta sen jälkeen, kun direktiivin saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettu määräaika on kulunut umpeen.
- (20) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁵ mukaisesti.
- (21) Komissiolle olisi erityisesti siirrettävä toimivalta hyväksyä täytäntöönpanosäännökset teknologisen ja markkinakehityksen huomioon ottamiseksi. Koska nämä toimenpiteet ovat laajakantoisia ja niiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia täydentämällä sitä uusilla muilla kuin keskeisillä osilla, ne on hyväksyttävä päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklassa säädettyä valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen,

¹⁴ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

¹⁵ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla *Aihe ja soveltamisala*

1. Tässä direktiivissä säädetään sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamista, harjoittamista ja toiminnan vakauden valvontaa sekä sähköisen rahan liikkeeseen laskemista koskevista säännöistä.
2. Tätä direktiiviä ei 5 artiklaa lukuun ottamatta sovelleta direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyihin luottolaitoksiin.
3. Tätä direktiiviä ei sovelleta palveluihin, jotka perustuvat välineisiin, joita voidaan käyttää tavaroiden tai palveluiden hankkimiseen ainoastaan välineen liikkeeseenlaskijan käyttämissä tiloissa tai välineen liikkeeseenlaskijan kanssa tehdyn kaupallisen sopimuksen nojalla joko palveluntarjoajien rajatussa verkossa tai vain joitakin tavaroita ja palveluja varten.
4. Tätä direktiiviä ei sovelleta televiestintälaitteisiin tai muihin digitaalisiin tai tietoteknisiin laitteisiin perustuviin palveluihin, joissa ostettavat tavarat tai palvelut toimitetaan televiestintälaitteeseen tai digitaaliseen tai tietotekniseen laitteeseen tai niitä käytetään kyseisillä laitteilla edellyttäen, että teleyritys tai digitaalista tai tietoteknistä palvelua hoitava yritys ei toimi ainoastaan välittäjänä maksupalvelunkäyttäjän ja tavaroiden ja palveluiden toimittajan välillä.

2 artikla *Määritelmät*

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1. *'sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla'* oikeushenkilöä, jolle on myönnetty tämän direktiivin II osaston nojalla sähköisen rahan liikkeeseen laskemiseen oikeuttava toimilupa;
2. *'sähköisellä rahalla'* rahallista arvoa, joka ilmenee liikkeeseenlaskijaan kohdistuvana saatavana, joka on tallennettu sähköisesti, joka on laskettu liikkeeseen vastaanotettuja varoja vastaan, jota on tarkoitus käyttää direktiivin 2007/64/EY 4 artiklan 5 kohdassa määriteltyihin maksutapahtumiin ja jonka muut luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt kuin liikkeeseenlaskija itse ottavat vastaan;
3. *'liikkeessä olevalla sähköisellä rahalla'* sähköiseen rahaan liittyvien kuukausittaisten rahoitusvastuiden viimeisten kahdentoista kuukauden keskiarvoa;
4. *'maksuvolyymillä'* viimeisten kahdentoista kuukauden aikana toteutuneiden kuukausittaisten maksutapahtumien kokonaismäärän keskiarvoa.

II OSASTO

SÄHKÖISEN RAHAN LIIKKEESEENLASKIJOIDEN LIIKETOIMINNAN ALOITTAMISTA JA HARJOITTAMISTA KOSKEVAT VAATIMUKSET

3 artikla

Yleiset toiminnan vakauden valvontaa koskevat säännöt

Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoihin sovelletaan direktiivin 2007/64/EY 5, 10–15 ja 17–25 artiklaa soveltuvin osin.

4 artikla

Kielto laskea liikkeeseen sähköistä rahaa

Jäsenvaltioiden on kiellettävä sähköisen rahan liikkeeseenlasku luonnollisilta henkilöiltä ja oikeushenkilöiltä, jotka eivät ole:

- (1) 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita;
- (2) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määriteltyjä luottolaitoksia;
- (3) direktiivin 2007/64/EY 1 artiklan 1 kohdan e ja f alakohdassa tarkoitettuja maksupalveluntarjoajia.

5 artikla

Lunastettavuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat luovuttavat rahan omistajan pyynnöstä minä hetkenä hyvänsä nimellisarvosta omistajan hallussa olevan sähköisen rahan rahallisen arvon.
2. Lunastusehtojen on selkeästi käytävä ilmi liikkeeseenlaskijan ja omistajan välisestä sopimuksesta.
3. Ennen sopimuskauden päättymistä lunastettaessa voidaan lunastaa sähköisesti tallennettu rahamäärä joko osittain tai kokonaan.
4. Lunastettaessa sopimuksen päättymispäivänä sähköisesti tallennettu raha on palautettava kuluitta.
5. Liikkeeseenlaskija voi veloittaa maksun vain ennen sopimuskauden päättymistä tapahtuvasta osittaisesta lunastuksesta tai koko rahamäärän lunastuksesta. Sopimuksessa on mainittava kyseisen maksun suuruus. Maksun on oltava oikeasuhteinen liikkeeseenlaskijalle aiheutuviin kustannuksiin nähden.

6 artikla
Alkupääoma

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla on toimiluvan myöntämisaikana alkupääoma, joka sisältää direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b alakohdassa määritellyt erät ja on vähintään 125 000 euroa.

7 artikla
Omat varat

1. Edellä 6 artiklassa säädettyjen alkupääomavaatimusten lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoilla on koko ajan oltava direktiivin 2006/48/EY 57–61, 63, 64 ja 66 artiklassa määritellyt omat varat.
2. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden omat varat lasketaan joko jollakin direktiivin 2007/64/EY 8 artiklassa säädetyistä kolmesta menetelmästä (A, B, C) tai 3 kohdassa säädetyllä menetelmällä D. Toimivaltaiset viranomaiset päättävät soveltuvasta menetelmästä kansallisen lainsäädännön pohjalta.
3. Menetelmä D: kun sähköisen rahan määrä on joko liikkeessä olevan sähköisen rahan määrä tai maksuvolyymi, sen mukaan, kumpi niistä on suurempi, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan omien varojen määrän on oltava vähintään yhtä suuri kuin seuraavien erien summa:
 - (a) 5 prosenttia sähköisen rahan määrästä 5 miljoonaan euroon asti;
 - (b) 2,5 prosenttia sähköisen rahan määrästä, joka on yli 5 miljoonaa euroa mutta enintään 10 miljoonaa euroa;
 - (c) 2 prosenttia sähköisen rahan määrästä, joka on yli 10 miljoonaa euroa mutta enintään 100 miljoonaa euroa;
 - (d) 1,5 prosenttia sähköisen rahan määrästä, joka on yli 100 miljoonaa euroa mutta enintään 250 miljoonaa euroa;
 - (e) 1 prosentti sähköisen rahan määrästä, joka on yli 250 miljoonaa euroa.
4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden riskinhallintaprosesseja, tappioita koskevaa riskitietokantaa ja sisäisiä valvontamekanismeja koskevan arvioinnin perusteella vaatia, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla on oltava omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia suurempi kuin 2 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä, tai sallia, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalla on omien varojen määrä, joka on enintään 20 prosenttia pienempi kuin 2 kohdan mukaisesti valitun menetelmän soveltamisesta johtuva määrä.
5. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijan omien varojen määrä ei saa olla pienempi kuin 6 artiklassa vaadittu määrä.
6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiksi varoiksi hyväksyttävien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, jos sähköisen rahan

liikkeeseenlaskija kuuluu samaan ryhmittymään kuin toinen sähköisen rahan liikkeeseenlaskija, luottolaitos, sijoituspalveluyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai vakuutusyritys. Tätä kohtaa sovelletaan myös silloin, kun sähköisen rahan liikkeeseenlaskija harjoittaa muuta toimintaa kuin sähköisen rahan liikkeeseenlaskua.

8 artikla Toiminnot

1. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskun lisäksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat voivat harjoittaa mitä tahansa seuraavista toiminnoista:
 - (a) direktiivin 2007/64/EY liitteessä luetellut maksupalvelut;
 - (b) direktiivin 2007/64/EY liitteessä olevissa 4, 5 ja 7 kohdassa tarkoitettuihin maksupalveluihin liittyvien luottojen myöntäminen edellyttäen, että mainitun direktiivin 16 artiklan 3 ja 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;
 - (c) sähköisen rahan liikkeeseenlaskuun läheisesti liittyvien toiminnallisten lisäpalvelujen tarjoaminen;
 - (d) maksujärjestelmien ylläpito;
 - (e) muu liiketoiminta kuin sähköisen rahan liikkeeseenlasku ottaen huomioon voimassa oleva yhteisön ja kansallinen lainsäädäntö.
2. Mitkään varat, joita sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä sähköistä rahaa vastaan, eivät ole direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja. Muita maksupalveluja varten vastaanotetut varat eivät myöskään ole direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä tässä direktiivissä tarkoitettua sähköistä rahaa.
3. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat eivät saa harjoittaa liiketoimintaa, johon kuuluu direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettu talletusten tai muiden takaisin maksettavien varojen vastaanottaminen.

9 artikla Suojamista koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden tai niiden toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita, jotka harjoittavat 8 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa tarkoitettuja toimintoja ja samanaikaisesti 8 artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitettua muuta liiketoimintaa, suojaamaan maksupalvelunkäyttäjiltä tai muiden maksupalveluntarjoajien kautta maksutapahtumien suorittamista varten vastaanotetut varat direktiivin 2007/64/EY 9 artiklan 1, 2 ja 4 kohdan mukaisesti.
2. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia, että myös sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden, jotka eivät harjoita 8 artiklan 1 kohdan a–d alakohdassa

tarkoitettua muuta liiketoimintaa, on noudatettava tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä suojaamista koskevia vaatimuksia.

10 artikla

Valinnaiset poikkeukset

1. Direktiivin 2007/64/EY 20, 22, 23 ja 24 artiklaa lukuun ottamatta jäsenvaltiot voivat jättää soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa jättää soveltamatta tämän direktiivin 3, 6, 7 ja 9 artiklassa säädettyjä menettelyjä ja edellytyksiä tai osaa niistä sekä sallia oikeushenkilöiden kirjaamisen sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden rekisteriin, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - (a) kyseisen henkilön sekä tämän asiamiehen, josta henkilö ottaa täyden vastuun, maksutapahtumien kokonaismäärä kahdentoista edeltävän kuukauden aikana on keskimäärin enintään kolme miljoonaa euroa kuukaudessa;
 - (b) yhtäkään liiketoiminnan valvontaan tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista tai muista talousrikoksista.

Edellä ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyä vaatimusta arvioidaan henkilön liiketoimintasuunnitelman mukaisen maksutapahtumien kokonaismäärän perusteella, jolleivät toimivaltaiset viranomaiset vaadi kyseisen suunnitelman mukauttamista.

2. Oikeushenkilöltä, joka on rekisteröity 1 kohdan mukaisesti, on edellytettävä, että sen kotipaikka on siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.
3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeushenkilöitä on kohdeltava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoina. Niihin ei kuitenkaan sovelleta direktiivin 2007/64/EY 10 artiklan 9 kohtaa eikä 25 artiklaa.
4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että 1 kohdan mukaisesti rekisteröidyt oikeushenkilöt voivat harjoittaa vain tiettyjä 8 artiklan 1 kohdassa luetelluista toiminnoista.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen oikeushenkilöiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille mainitussa kohdassa esitettyihin edellytyksiin vaikuttavista muutoksista tilanteessaan. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että jos 1, 2 ja 4 kohdan edellytykset eivät enää täyty, asianomaisten henkilöiden on haettava 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 3 artiklan mukaisesti. Kaikilta tällaisilta henkilöiltä, jotka eivät ole hakeneet toimilupaa kyseisen ajan kuluessa, on 4 artiklan mukaisesti kiellettävä sähköisen rahan liikkeeseenlasku.
6. Tätä artiklaa ei sovelleta direktiivin 2005/60/EY säännöksiin eikä kansallisiin rahanpesun torjuntaa koskeviin säännöksiin.

III OSASTO TÄYTÄNTÖÖNPANOTOIMENPITEET

11 artikla
Täytäntöönpanotoimet

1. Komissio voi toteuttaa seuraavia toimenpiteitä:
 - (a) toimenpiteet, joilla saatetaan ajan tasalle 10 artiklassa säädetyt määrät inflaation huomioon ottamiseksi;
 - (b) toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen;
 - (c) toimenpiteet, joilla otetaan huomioon teknologian tai talouden kehitys.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on muuttaa tämän direktiivin muita kuin keskeisiä osia sitä täydentämällä, päätetään 12 artiklassa tarkoitettua valvonnan käsittävää sääntelymenettelyä noudattaen.

12 artikla
Komitea

1. Komissiota avustaa direktiivin 2007/64/EY 85 artiklan mukaisesti perustettu maksukomitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a artiklan 1–4 kohtaa ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

IV OSASTO
LOPPUMÄÄRÄYKSET

13 artikla
Täysi yhdenmukaistaminen

Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai antaa muita säännöksiä kuin tässä direktiivissä säädetyt.

14 artikla
Uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään [kolmen vuoden kuluttua direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle 18 artiklan 1 kohdassa asetetun määräajan jälkeen] Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja Euroopan keskuspankille kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista, erityisesti sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille asetettujen toiminnan vakauden valvontavaatimusten soveltamisesta, ja liittää kertomukseen tarvittaessa ehdotuksen direktiivin tarkistamiseksi.

15 artikla
Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltioiden on sallittava niiden sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden, jotka ovat aloittaneet toimintansa direktiivin 2000/46/EY täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten mukaisesti ennen tämän direktiivin voimaantulopäivää siinä jäsenvaltiossa, jossa niiden kotipaikka sijaitsee, jatkaa toimintaansa ilman 3 artiklassa tarkoitettua toimilupaa. Jäsenvaltioiden on velvoitettava tällaiset sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille kaikki tarvittavat tiedot, joiden perusteella toimivaltaiset viranomaiset voivat arvioida kuuden kuukauden kuluessa 11 artiklan säännösten voimaantulopäivästä, täyttävätkö nämä laitokset tämän direktiivin mukaiset vaatimukset, ja jos eivät, mitä toimenpiteitä on toteutettava vaatimusten täyttämiseksi, tai onko toimilupa syytä peruuttaa. Edellytykset täyttävälle sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille myönnetään toimilupa ja ne kirjataan rekisteriin. Jos edellytykset eivät täyty kuuden kuukauden kuluessa [\[direktiivin täytäntöönpanolle asetetusta määräajasta\]](#), kyseisiä sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita on kiellettävä laskemasta liikkeeseen sähköistä rahaa.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalle myönnetään toimilupa ilman eri toimenpiteitä ja se merkitään 3 artiklan mukaiseen rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että 3, 6 ja 7 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoille asiasta ennen toimiluvan myöntämistä.
3. Jäsenvaltioiden on sallittava oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet toimintansa direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan täytäntöönpanevan kansallisen lainsäädännön nojalla ennen [\[komission ehdotuksen hyväksymispäivää\]](#), jatkaa kyseistä toimintaa asianomaisessa jäsenvaltiossa [\[12 kuukautta osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamiselle asetettuun määräaikaan\]](#) saakka ilman, että niiden on haettava 3 artiklan mukaista toimilupaa. Sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita, joille ei annettuna aikana ole myönnetty toimilupaa eikä 10 artiklan mukaista poikkeusta, on kiellettävä laskemasta liikkeeseen sähköistä rahaa.

16 artikla
Direktiivin 2005/60/EY muuttaminen

1. Korvataan direktiivin 2005/60/EY 11 artiklan 5 kohdan d alakohta seuraavasti:

”(d) direktiivin 2009/.../EY(*) 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa määritelty sähköinen raha, jos sähköiseen välineeseen voi tallentaa enintään [500 euroa] (jos välinettä ei voida ladata uudelleen) tai jos liiketoimi on rajattu [3 000 euroon] kalenterivuodessa (jos väline voidaan ladata uudelleen), lukuun ottamatta tapauksia, joissa direktiivin 2009/.../EY 5 artiklassa tarkoitettu omistaja lunastaa samana kalenterivuonna [1 000 euroa] tai sitä suuremman summan,”

(*) EUVL [...].

17 artikla
Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

1. Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 alakohdan b alakohta seuraavasti:

”(1) ‘luottolaitoksella’ tarkoitetaan yritystä, joka liiketoimintanaan vastaanottaa yleisöltä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ja myöntää luottoja omaan lukuunsa;”

(b) Korvataan 5 alakohta seuraavasti:

”(5) ‘rahoituslaitoksella’ tarkoitetaan muuta yritystä kuin luottolaitosta, jonka pääasiallisena toimintana on hankkia omistusosuuksia tai harjoittaa yhtä tai useampaa liitteessä I olevassa 2–12 ja 15 kohdassa lueteltua toimintaa;”.

2. Lisätään liitteeseen I seuraava 15 kohta:

”15. Sähköisen rahan liikkeeseenlasku.”.

18 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2000/46/EY [19 artiklan 1 kohdan saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetetusta määräajasta] alkaen.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

19 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään [...] päivänä [...]kuuta [...]. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä [...] päivästä [...]kuuta [...].

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

20 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

21 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä [...] päivänä [...]kuuta [...].

Komission puolesta

Komission jäsen